

להיות משמר שבת כהלכתה. גמאל מכל וכל ומבקשים שיבא אליהו ויבשר לנו בשורות טובות:

בשבת שעל ידי שמירת שבת מיד נגאלין דשבת כרוא דברית כמו שאיתא בזהר הקדוש והומן לתקן פנים זה וקלקיל אדם הראשון מוכדין אליהו מלאך הברית שכל נפש בפרט שוכה

פרשת לך לך

נפשו ועל ידי זה ובקשתם ומצאת. וכן אמר לו השם יתברך לאברהם אבינו לך לאתקנא דרגא דילך מארצך וממולדתך שנולת במקום גורע ושפל. ומבית אביך שהיה תחת עובד עבודה וזה מזה עצמו תוכל לתקן דרגא דילך. ואמר לו אל הארץ אשר אראך, ופירש רש"י מבראשית רבה ולמה לא גילה לו כדי לחבבה בעיניו כו', והביא ממה שנאמר בעקידה קח נא וגו'. אך עדיין לא יתישב דשם על כל פנים גילה לו אחר כך אבל כאן לא נזכר כלל שנאמר לו הארץ. אך הרמב"ן ז"ל כתב וירא ה' אל אברהם ויאמר לוירעך אתה את הארץ הזאת או נתיקים אל הארץ אשר אראך עיין שם ויהיה פירושו אשר אראך, כמו אשר אראך לך וזה שנאמר ויבן שם מזבח לה' הנראה אליו. שוהה על שנראה אליו ואחר כך כתיב ויבן שם מזבח לה' וגו'. אך בזהר הקדוש איתא פ' א' ובנה תרין מרבין חד לדרגא דאתגליא וחד לדרגא דאתכסא כו', וכיין אתעטר אברהם מדרגא לדרגא עד דסליק לדרגיה כו', והיינו שיש ב' מדרגות דרגא דאתגליא וזה מה שיש לאדם ב' תפיסות והבנה. וזהו על ידי דברי תורה. ודרגא דאתכסא מה שנעלם ההנהגה מן האדם על דרך מה שנאמר, כי ה' יהיה בכסלך וגו', ופירש רש"י מירושלמי בדברים שאותה כס' ל בוס. והיינו כמו באברהם אבינו ע"ה שהתפלל על ישימעאל לו ישימעאל יחיה לפניך. וכן יצחק שרצה לברך את עשו.

ואו' יאמר ה' אל אברהם לך לך מארצך וגו', אל הארץ אשר אראך. יש להבין מה שנאמר לך לך מארצך דהיה לו לומר צא מארצך וגו', ולך אל הארץ וגו', ובזהו הקדוש ע"כ דקדק על מה שנאמר וילך אברהם כאשר דיבר אליו ה' דלא כתיב ויצא אברהם אלא וילך כמה דאמר לך לך. ושם מוכן כיון דכתיב כאשר דיבר וגו', והדיבור היה לך לך אבל למה גם בדיבור לא כתיב צא מארצך. ומה שכתוב בזהר הקדוש דהא יציאה עבדו בקדמותא כו', שנראה שבא לתרץ זה. בזהר הקדוש אחר כך מוקדק דבסוף הפסוק כתיב בצאתו מחרן. ועל זה אר"א מתוך כתיב והדיא יציאה מארץ מולדתו דהא בקדמותא. ואם כן כאן כתיב דכתיב לך לך מארצך וממולדתך. וקאי על יציאה ראשונה ואם כן היה צריך לומר צא מארצך וגו', ולך אל הארץ. אך הענין על פי מה שנאמר בזהר הקדוש לך לך לאתקנא גרמ' לאתקנא דרגא דילך וכו', והיינו שאמר לו שאף שגילך מתח שיהיה עובד עבודה וזה ובמקום שהיה שטופין בעבודה וזה. לא יפחד מזה שארבה מזה עצמו יוכל לילך ולהגיע למדרגתו. ועל דרך מה שנאמר ובקשתם משם את ה' אליהו ומצאת וגו', והוא אחר שנאמר והפיץ ה' אותכם בעמים וגו', אל ירך לבכם להתיאש פן חס וחלילה תתקלקל לגמרי, כי אדרבה משם דייקא ובקשתם וגו', שהגלות יגורם, כי תדרשנו בכל לבבך ובכל

הורה להם השם יתברך שלא מידעתם ועל זה אין שום עצור רק תפלה לה' ואז ושמר רגלך מלכך. והוא שנאמר אחר כך ויבן שם מזבח לה' ולא כתיב הנראה אליו, והיינו דרגא דאתספא והו' שנאמר ויקרא בשם ה' ותרגם אוניקולוס וצלי בשמא דה' שעל זה נצרך תפלה. ואחר כך כתיב הלך ונסוע הנגבה. והיינו שמדרגת אברהם אבינו היה האוכה ומדרגת מרת חסד. וכל עסקך היה לברר שיהיה אהבתו וזה רק להשם יתברך לבדו ולא יבא בלבו שום תמונה מעניני עולם הזה והוא שנאמר הלך ונסוע הנגבה על דרך מה שדרשו (תמורה טו.) כי איך הנגב נתחנן, בית שמוגב מכל טובה. והוא דרגא דאברהם שהיה מברר מדות שהיה חסד. שיהיה זכה לה' ולא יתערב שום תמונה מעניני עולם הזה. והוא שנאמר ביצחק שהיה מדרגת פחד יצחק וצמצום. וכתוב ביה והוא יושב בארץ הנגב, שהיה לו נתיא במדבר זו שהיה מברר במדת הצמצום הפחד והיראה. ובמדרש רבה הובא בפירוש רש"י שהתפלל בעי על זרעו שלא יפלו בעי. ויש להבין למה נזכר כאן תפלתו כיון שלא הועילה לגמרי שהרי נפלו שם ל"ו איש. גם אם היה המכון ויקרא בשם ה' על תפלה זו. לא יזבן מה שנאמר בשבו ממצרים אל מקום המזבח וגו', ויקרא שם אברהם בשם ה', ולמה צייר המזבח בסמנון זה שהתפלל שם. אך ענין המזבח כמו שאמרנו שמקודם כתיב ויקרא ה' אל אברהם, והיינו שהאיר לו שם. וכתוב לזרעך אתן את הארץ הזאת. מלת הזאת מורה שהאיר לו מדרגת הארץ שמורה על תורה שבעל פה. והאיר לו כל כך עד שהיה מפורש לנגד עיניו שיתכן לומר לשון הזאת. שכן מורה תמיד לשון זה או זאת. שהיה מבורר בלב עד שהוא כעומד לנגד עיניו כמו בקריעת ים סוף שאמרו זה אלי. וכמו לעתיד שכל אחד מראה באצבעו וכמו שאמרו סוף תענית) והוא שנאמר ויבן שם מזבח לה' הנראה אליו.

תורה. ועל ידי זה יוכל לתקן כל קלקול הנפש שהוא לוט. וכמו שאמרנו בבראשית רבה ורוח אלקים מרחפת, זה רוחו של משיח. על פני המים, בזכות התשובה שנמשלה למים, והיינו מדרגת היראה שמשם בא לידי תשובה. וכן תפלה גם כן מדרגת מלכות שהיא יראה. ונדרש תמיד לשון יראה על תפלה. וכשנ"ת מן סוף מאמר ר'. ובתיקוני זוהר איתא (ו'י' לו) על פני המים ולית מיס אלא אורייתא שעל ידי תורה ותפלה יכולים לתקן כל קלקול הנפש. וכל הפרשה היא רמזים לכל נפש מישראל. כמו שנרמז בוודי הקדוש כל הפרשה על כל נפש. והוא לימוד לכל אחד. ושבת וזמן מוכן לתשובה וכן לזכות לתורה שכתב תורה שבעל פה. וכמו שנכתבא כמה פעמים. ויזכו להיות מיד נגאלין:

ובן זוהר הקדוש (ס' ע"א חשב ו' ברכות ואעשך לגוי גדול האי ברכתא חזא כו', ונברכו בן וגו', הא שבוע. ובכל מקום שיש מספר ו' הם כנגד ו' המדות כמו שאמרנו שבועה מי יודע כו', שבועה ימי שבועה. והמכון שבכל מקום שנוכר מספר ו' הם כנגד ו' ימי בראשית שהם ה' מדות תחתונות. וכנגד ו' המדות ו' רועים שהם מרכבה להמדות כמו שאמרנו (בוה"ח תולדות) וכן הוא סדר הברכות כאן. ואעשך לגוי גדול, היינו כלל שיעור. שכן מורה לשון גדול והוא כנגד אברהם אבינו שזכה במדתו עד כ"ע כמו שנאמר ואברהם זקן בא בימים, וכמו שכתוב בוודי הקדוש באינון יומין עלאין כו', והיינו שנתברר במדתו שהוא האהבה עד השרש בגי'. ואברך תרין נגד יצחק אבינו עי"ה שמדתו פחד יצחק, והיינו להתברר במצות לא תעשה שהשרש לא יהיה לך. והוא להוריק הרע מלב כסיל להיות אתפני יצר הרע מן תמן. והוא על ידי תורה שבעל פה שהוא הרב חכמה לתקן הרב כעס. ותורה שבעל פה נקרא ברכה וכמו שכתוב בריש ספר הבהיר שכתב ומנלן

והתורה איקרי ברכה כו', שנאמר ים ודרום ירשה וכתוב רחבה מגי ים עיין שם, והיינו תורה שבעל פה דתורה שכתב מניה וספורה אותיותיה. ואגולה שמך נגד יעקב אבינו שהוא פעל שמטתו שלמה והוא שנאמר ואגולה שמך, שאו נתפשט קדושת אברהם אבינו מדרגת גדולה שיהיה לעולמי עד שפת אמת תכון לעד. שאו כבר יצא הפסולת ואז נתברר שגם אברהם אבינו מטתו שלמה שעשו וישמעאל לא נחשב ורעו כמו שאמרנו ביצחק ולא כל יצחק ואחר לידת יעקב אבינו גם אברהם ויצחק נקראו ישראל כמו שאמרנו (מדרש רבה ר"פ תולדות, והיינו שמטתם שלמה. וכן נדרש גם בגמרא (פסחים ק"ז) ואעשך לגוי גדול זה שאמרנו מנן אברהם ואברך זה שאמרנו אלהי יצחק ואגולה שמך זה שאמרנו. אלהי יעקב עיין שם והמכון גם כן כמו שאמרנו. והיה ברכה ארבע נגד משה רבינו דכתיב וזאת הברכה אשר בך משה וגו', והיינו שהוא פעל להופיע דברי תורה בכל אחד מישראל כמו שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קדלת יעקב, ובמדרש ויקרא רבה פ' טו קדלת יצא אין כתיב כאן אלא קדלת יעקב עיין שם, והיינו שאף עמי הארץ שנקראו בית יעקב כמו שנדרש בגמרא (ובא מצינו ל:) ולבית יעקב. גם הם יש להם חלק בתורה. והוא חלק העם הארץ שאמר לו לך ינאי ירושתה גבן. שאף שלא למד רק פסוק זה שמעו ותיבן בו שאף עמי הארץ יש להם חלק בתורה. ואברהם מברך תמך נגד קדושת אורן הכותן שלו ניתן הכח לברך לישראל כמו שנאמר ואני אברכם. שמשפיע השם יתברך הברכות לכותנים שיוכלו לברך לישראל. והוא הכח מאברהם אבינו עי"ה. והוא שנאמר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק שנדרש (נדרש לכו) שביקש הקב"ה להוציא כוונה משם כו', ועל דיבורו נתנה לאברהם עיין שם ואף שרק מורע לוי יצאו הכהנים. ושאר השבטים אינם כהנים.